

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Elena Covalenco,

Judecătorii – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014 de avocatul Daniela Cojocaru în numele inculpatului

Veșca Victor Petru, a. n. 30.01.1995, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlești, str. N. Gribov 31,

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond 04.12.2012 – 26.05.2014;

Instanța de apel 18.06.2014-17.09.2014;

Instanța de recurs 03.12.2014-24.12.2014;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 26 mai 2014, Veșca Victor a fost condamnat în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal la pedeapsă sub formă de amendă în beneficiul statului în mărime de 400 unități convenționale.

2. Pentru a pronunța sentința instanța a constatat că inculpatul Veșca Victor împreună cu Mironov Serghei, care a fost condamnat prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 04.06.2013, la 16 octombrie 2012, aproximativ la orele 13.30, din intenții huliganice, aflîndu-se în curtea casei de locuit nr.6/1 str. Gribov, or. Durlești, mun. Chișinău, încalcînd grosolan ordinea publică, prin amenințări cu aplicarea violenței și aplicînd violența fizică, l-a numit pe Namesnic Ion cu cuvinte necenzurate, după care a aplicat acestuia lovituri în regiunea capului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.3050/D din 15.11.2012, traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, fractura oaselor nazale fără deplasare, echimoze pe față, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate, ce condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale ușoare, după care au părăsit locul comiterii infracțiunii.

3. Sentința a fost atacată cu apel de avocatul Cojocaru Daniela în numele inculpatului Veșca Victor, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunile inculpatului să fie reîncadrate în baza art. 78 alin.(2) Cod Contravențional, iar procesul contravențional să fie încetat din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere contravențională.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond nu a făcut o analiză minuțioasă a probelor prezentate și nu a ținut cont de faptul că Veșca Victor nu a avut intenția comiterii huliganismului, aplicându-i părții vătămate Namesnic Ion doar o lovitură, din motiv că acesta era în stare de ebrietate și l-a provocat. Consideră că în acțiunile lui lipsește elementul constitutiv „încălcarea ordinii publice”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, a fost admis apelul declarat de către avocatul Cojocaru Daniela în numele inculpatului Veșca Victor, casată sentința, inclusiv din alte motive decât cele invocate, în partea stabilirii pedepsei și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Veșca Victor, fiind condamnat în baza art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 79 Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa cu amendă în mărime de 150 unități convenționale, ce constituie 3000 lei.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, prima instanță cercetînd totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, veridicității și pertinentei lor, corect și legal a încadrat acțiunile lui Veșca Victor în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, axîndu-se pe declarațiile: succesoriului legal al părții vătămate L.Namesnic; a martorului Cebanu Veaceslav; a inculpatului Mironov Serghei; raportul de expertiză medico-legală nr.3050/D din 15.11.2012, conform căruia „la examinarea medico-legală a documentelor medicale ale lui Namesnic Ion au fost stabilite: traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală; fractura oaselor nazale fără deplasare; echimoze pe față, care au fost cauzate în urma acțiunii traumatice a unui corp contondent dur, sau la lovire de acesta, posibil în timpul și circumstanțele indicate și care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și în conformitate cu acest criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară; raportul de constatare medico-legală nr.5521 din 23.10.2012.

Instanța de apel a considerat nemotivate argumentele apelantului, precum că prima instanța nu a făcut o analiză minuțioasă a probelor prezentate și nu a ținut cont de faptul că Veșca Victor nu a avut intenția comiterii huliganismului, aplicându-i părții vătămate doar o singură lovitură, deoarece această versiune a fost combătută prin declarațiile inculpatului Mironov Serghei, care a indicat că în timp ce mergea spre lucru a auzit cum inculpatul Veșca Victor se adresa către pătimitul Namesnic Ion cu cuvinte necenzurate.

De asemenea, nu s-a confirmat nici argumentul, precum că pătimitul Namesnic Ion era în stare de ebrietate și l-a provocat pe Veșca Victor, prin urmare în acțiunile lui ar

lipsi „încălcarea ordinii publice”, or, provocarea din partea părții vătămate Namesnic Ion, chiar și dacă ar fi avut loc, nu constituia prin sine un motiv de a-i aplica lovituri.

Instanța de apel a menționat că, încălcarea grosolană a ordinii publice se exprimă printr-o vădită lipsă de respect față de societate, în săvârșirea unor acțiuni intenționate ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire care sunt încălcate într-un mod grosolan și demonstrativ de către violatorul ordinii publice prin necuviință, neobrăzare, comportare batjocoritoare cu cetățenii, prin înjosirea onoarei și demnității persoanei, încălcare îndelungată și insistentă a ordinii publice.

Astfel, delimitarea dintre huliganism ca infracțiune penală și huliganism ca simplă contravenție se face, ținându-se cont de gravitatea încălcării ordinii publice, care se determină prin cumulul circumstanțelor cauzei, inclusiv locul și metodele săvârșirii acțiunii ilegale, intensitatea și durata acesteia. Instanța de apel a reiterat că, acțiunile inculpatului Veșca Victor nicidecum nu se încadrează în baza normei contravenționale, or, acțiunile inculpatului poartă prin sine o gravitate mai sporită decât contravenția, fapt de altfel demonstrat prin declarațiile succesorului părții vătămate și însuși a părții vătămate Namesnic Ion, depuse de către acesta în cadrul examinării cauzei penale în privința complicelui inculpatului Veșca Victor, Mironov Serghei, în privința căruia este o sentință irevocabilă de condamnare.

Faptul invocat de apelant, precum că inculpatul Veșca Victor ar fi fost provocat de către partea vătămată Namesnic Ion, nu a fost reținut de către instanța de apel, or, aceste declarații poartă un caracter pur declarativ, nefiind confirmat eprin careva alte probe decât declarațiile inculpatului.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a menționat că, se consideră huliganism însoțit de aplicarea violenței asupra persoanelor, acțiunile huliganice în procesul cărora au fost cauzate lovituri, bătăi sau altă violență care s-a soldat cu cauzarea intenționată a vătămarilor corporale neînsemnate, ușoare sau medii. În privința inculpatului Veșca Victor aceste condiții cumulative ale infracțiunii au fost întrunite pe deplin, or, conform raportului de expertiză medico-legală nr.3050/D din 15.11.2012, „la examinarea medico-legală a documentelor medicale ale lui Namesnic Ion au fost stabilite vătămări corporale care condiționează o dereglare a sănătății de scurtă durată și, în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămare corporală ușoare”.

De către instanța de apel s-a reținut drept declarativ și argumentul referitor la acțiunile inculpatului care ar fi avut drept scop stoparea acțiunilor părții vătămate, deoarece în cazul în care inculpatul Veșca Victor ar fi avut intenția de a stopa acțiunile părții vătămate Namesnic Ion, acesta urma să își îndrepte acțiunile în vedere aplanării conflictului pe cale amiabilă cu evitarea aplicării de lovituri, precum și numirea cu cuvinte necenzurate.

De asemenea, instanța de apel a conchis că, nu poate servi temei pentru reîncadrarea acțiunilor inculpatului minor Veșca Victor afirmația, precum că nu s-a confirmat nici gradul prejudiciabil al faptei comise de către acesta, deoarece acțiunile inculpatului au

fost manifestate printr-un deosebit cinism, acțiuni huliganice însoțite de neglijență demonstrativă față de normele morale unice, nemijlocit prin batjocorirea părții vătămate Namesnic Ion în loc public, umilirea acestuia prin numirea cu cuvinte necenzurate.

La stabilirea pedepsei instanța de apel a reiterat că, în temeiul art. 79 alin.(1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Deasemenea, s-a menționat că minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională.

În contextul expus, instanța de apel a indicat că, prima instanță la stabilirea pedepsei urma să țină cont de faptul că la momentul comiterii infracțiunii inculpatul Veșca Victor era minor, astfel, instanța urma să aplice pedeapsa amenzii sub limita minimă prevăzută de sancțiunea legii respective.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar avocatul Daniela Cojocaru în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie recalificate acțiunile inculpatului conform prevederilor art. 78 alin.(2) Cod contravențional, iar în baza art. 30 Cod contravențional să fie liberat de răspundere contravențională din motivul expirării termenului de aplicare a sancțiunii contravenționale, făcând trimitere la prevederile art. 444 pct.12) și 6) Cod de procedură penală.

În susținerea recursului recurentul a invocat aceleași motive ca și în apel ,descrise la **p.3** a prezentei decizii.

6. Asupra recursului procurorul a depus referință, pronunțându-se pentru respingerea lui ca fiind neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârilor menționate, fără citarea părților, în camera de consiliu, în baza motivelor invocate în recurs și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

7.1. Potrivit art. 432 alin. (4) Cod de procedură penală, *recursul se consideră admisibil în cazul în care acesta îndeplinește cerințele de formă și conținut, iar temeiurile invocate se încadrează în cele enumerate în art. 427 Cod de procedură penală – în cazul în care este prezentă încălcarea gravă a drepturilor persoanei, iar cauza prezintă un interes deosebit pentru jurisprudență.*

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității

hotărîrii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de **art. 427 Cod de procedură penală** (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicînd care este eroarea comisă de instanță.

În primul rînd, dreptul de a folosi calea de atac a recursului este o prerogativă acordată persoanelor indicate în art. 421 Cod de procedură penală. Manifestarea de voință prin care se exercită dreptul de recurs are loc printr-o cerere de recurs, care sub aspect formal trebuie să întrunească anumite condiții legale.

Actul de sesizare a instanței de recurs este cererea de recurs motivată, care potrivit dispozițiilor art. 430 Cod de procedură penală trebuie să conțină, printre altele, conținutul și motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și esența problemei de drept de importanță generală abordată în cauza dată și formularea propunerilor privind hotărîrea solicitată.

Din cele relatate mai sus, Colegiul reține că avocatul recurent la întocmirea recursului nu a îndeplinit dispozițiile prevăzute la art.430 Cod penal.

În al doilea rînd, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, temeiurile de casare invocate de avocatul recurent prevăzute la art. 444 pct.12) și 6) Cod de procedură penală conțin indicii unei norme improprii recursului ordinar, și respectiv nu sunt motivate clar sub aspectul casării hotărîrii recurate, fiind o interpretare generală de apreciere a probelor de către avocat.

Colegiul penal atestă că, în cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

În speță, recursul ordinar declarat de avocat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucît potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.*

În consecință, aflîndu-se în imposibilitate procesual-penală de a face o analiză a fondului cauzei sub aspectul de drept privind verificarea hotărîrilor atacate pe baza materialului cauzei, Colegiul penal, în temeiul art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, va decide asupra inadmisibilității recursului ordinar înaintat de avocat, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Daniela Cojocaru în numele inculpatului *Veșca Victor*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 septembrie 2014, în cauza penală în privința acestuia, pe motiv că recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 Cod de procedură penală.

Decizie este irevocabilă, publicată integral la 14 ianuarie 2015.

Președinte

Elena Covalenco

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu